

Mihai Eminescu

Glosă

מיכאי אמינסקו

פירושים

Vreme trece, vreme vine,
Toate-s vechi și nouă toate;
Ce e rău și ce e bine
Tu te-întreabă și socoate;
Nu spera și nu ai teamă,
Ce e val ca valul trece;
De te-îndeamnă, de te cheamă,
Tu rămâi la toate rece.

הַזְמַן עוֹבֵר, הַזְמַן גַּם בָּא,
הַכּוֹל יֵשֵׁן וְגַם חֵדֵשׁ הַכּוֹל;
מָה זֶה טוֹב וּמָה זֶה רָע
שְׂאֵל עֲצֻמָּה, חֲשֵׁב מְכַלּוֹל;
אֵל תִּקְוֶה גַם אֵל תִּפְחֵד,
מָה הוּא גַל כְּגַל מְחִישׁ;
אִם קוֹל קוֹרָא, אִם מְעוֹדֵד,
אֶתְּה נִשְׁאַר לְכוֹל אֲדִישׁ.

Multe trec pe dinainte,
În auz ne sună multe,
Cine ține toate minte
Și ar sta să le asculte?...
Tu așază-te deoparte,
Regăsindu-te pe tine,
Când cu zgomote deșarte
Vreme trece, vreme vine.

הַרְבֵּה עוֹבֵר מְלַפְנִים,
בְּשַׁעֲיָהּ צְלִילִים רַבִּים,
אֶת כָּל אֱלוֹ מִי זוֹכְרִים,
אִף עוֹמְדִים וּמְקַשְׁיָבִים?...
תִּתְיַיֵּשׁב שָׁם בְּצִדָּדִים,
לְמִצּוֹא אֶת עֲצֻמָּה אֶתְּה,
כְּשֶׁעַם רָעִשִׁים מְבוֹטְלִים
הַזְמַן עוֹבֵר, הַזְמַן גַּם בָּא.

Nici înclina a ei limbă
Recea cumpănă-a gândirii

Înspre clipa ce se schimbă
Purtând masca fericirii,
Ce din moartea ei se naște
Și o clipă ține poate;
Pentru cine o cunoaște
Toate-s vechi și nouă toate.

אַל תִּטָּה הַמַּחְשָׁבָה
מְחוּג מֵאַזְנֵיהָ הַקָּרִים
אַל הַשְּׂנֵייה הַמְשִׁתְּנָה
עִם מְסַכֶּת מְאוֹשְׁרִים,
אַשֶׁר נוֹלְדָת מִן מוֹתָה
וְרַק נִשְׁמָרֶת קֵט עָגוּל;
בְּשִׁבִיל מִי מְכִיר אוֹתָה
הַכּוֹל יֵשֶׁן וְגַם חֹדֵשׁ הַכּוֹל.

Privitor ca la teatru
Tu în lume să te-închipui:
Joace unul și pe patru,
Totuși tu ghici-vei chipu-i,
Și de plânge, de se ceartă,
Tu în colț petreci în tine
Și-înțelegi din a lor artă
Ce e rău și ce e bine.

מְסַתְּכָל כְּמוֹ אֶל בֵּימָה
תִּדְמִיין אֶת עֲצָמָךְ כִּי בְּעוֹלָם:
אַחַד שִׁישְׁחַק גַּם אַרְבָּעָה,
תִּנְחַשׁ עַד־יִין אֵיכָה פְּנִיו יִשָּׁנָם,
וְאִם בּוֹכִים, וְאִם רְבִים,
אַתָּה בְּפִינְתָךְ בְּלָה בְּתוֹכָךְ
וּמְאֻמָּנוּתָם יִשָּׁר תְּבִין
מָה זֶה טוֹב וּמָה זֶה רָע.

Viitorul și trecutul
Sunt a filei două fețe,
Vede-n capăt începutul
Cine știe să le-nvețe;
Tot ce-a fost ori o să fie
În prezent le-avem pe toate,
Dar de-a lor zădărnice
Te întreabă și socoate.

הָעֵתִיד וּמָה הִיא

הם לִדָּף שְׁתֵּי הַפָּנִים,
בְּסוּף רוּאָה הַהִתְחַלָּה
מִי הַטּוֹב בְּתַלְמִידִים;
כָּל שְׁהִיָּה אוֹ מָה יְהִי
כָּבֵר עֲכָשְׁיוֹ יִשְׁנֵנו הַכּוֹל,
אֵדָּע עַל תְּכִלִּיתוֹ בְּכַדִּי
שָׂאֵל עֲצָמָד, חֲשֵׁב מְכַלּוֹל.

Căci acelorași mijloace
Se supun câte există,
Și de mii de ani încoace
Lumea-i vesela și tristă;
Alte măști, aceeași piesă,
Alte guri, aceeași gamă,
Amăgit atât de-adeșe
Nu spera și nu ai teama.

כִּי אוֹתָם הָאֲמָצָעִים
מְשַׁלִּיטִים הַכּוֹל קָנִים,
לְעֲכָשְׁיוֹ מָאֵז אֶלְפֵי שָׁנִים
שְׂמַח וְעִצּוּב יֵשׁ בְּעוֹלָם;
מְסוּוֹה שׁוֹנָה, הַמְחִזָּה זָהָה,
פִּיּוֹת שׁוֹנִים, סוּלָם אָחָד,
מְרוּמָה כָּל כָּדָה הַרְבֵּה
אֵל תְּקוּוּהָ, גַם אֵל תִּפְחָד.

Nu spera când vezi mișeii
La izbândă facând punte,
Te-or întrece nătărăii,
De ai fi cu stea în frunte;
Teamă n-ai, câtă-vor iarăși
Intre dâșii să se plece,
Nu te prinde lor tovarăș:
Ce e val, ca valul trece.

אֵל תְּקוּוּהָ כְּשִׁפּוּגֶשׁ פּוֹשְׁעִים
לְהַצְלָחָה לְבָנוֹת אֵיזָה בְּנִיּוֹן,
כְּסִילִים נִגְיעוּ רֵאשׁוֹנִים,
גַּם אִם לָדָּע עַל מִצַּח מְסוּמָן;
אֵל פִּחַד, עַד כְּמָה מִחְדָּשׁ
יִרְצוּ בִּינִיחָם לְהַקְדִּישׁ,
חֵבֵר אֶתֶם שְׁלֵא תִיגֶשׁ:
מָה הוּא גֵל כְּגֵל מִחִישׁ

Cu un cântec de sirenă,
Lumea-întinde lucii mreje;
Ca să schimbe-actorii-n scenă,
Te momeste în vârteje;
Tu pe-alături te strecoară,
Nu băga nici chiar de seamă,
Din cărarea ta afară
De te-îndeamnă, de te cheamă.

עם שיר של בתולת ימה,
עולם פורס זיווי הרשתות;
שיחליף שחקנים על הבימה,
מפתח לתוך מערבולות;
מהצדדים אף תתגנב לה,
לב אל תשים אפילו מבודד,
מבחוץ על נתיבה שלך
אם קול קורא, אם מעודד.

De te-ating, să feri în lături,
De hulesc, să taci din gură;
Ce mai vrei cu-a tale sfaturi,
Dacă știi a lor măsură;
Zică toți ce vor să zică,
Trecă-n lume cine-o trece;
Ca să nu-îndrăgești nimica,
Tu rămâi la toate rece.

אם נוגעים, בצד תזוז לה,
ואם מחללים, יהיה דומם;
מה כפר תרצה עם עצתך,
אם שמכיר מידותיהם;
הם יגידו מה רוצים לומר,
יחיש דרך עולם מי שיחיש;
לבלתי תתאהב בשום דבר,
אתה נשאר לכול אדיש.

Tu rămâi la toate rece,
De te-îndeamnă, de te cheamă:
Ce e val, ca valul trece,
Nu spera și nu ai teama;
Te întreabă și socoate
Ce e rău și ce e bine;
Toate-s vechi și noua toate:

Vreme trece, vreme vine.

1883

אַתָּה נִשְׁאַר לְכוֹל אֲדִישׁ,
אִם קוֹל קוֹרָא, אִם מְעוֹדָד:
מָה הוּא גַל כְּגַל מַחִישׁ,
אֶל תְּקוּוּהָ, גַם אֶל תִּפְחָד;
שְׂאֵל עֲצָמָךְ, חֲשֵׁב מְכֻלּוֹל
מָה זֶה טוֹב וּמָה זֶה רָע;
הַכוֹל יִשָּׁן וְגַם חֲדָשׁ הַכוֹל:
הַזְּמַן עוֹבֵר, הַזְּמַן גַּם בָּא.

1883